

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

NÁZEV PRÁCE: ANALÝZA POETIKY VYBRANÝCH DIEL B. HRABALA

AUTOR: MONIKA SECHOVCOVÁ

VEDOUcí PRÁCE: MGR. JAKUB ČEŠKA, PhD.

OPONENT: MGR. FELIX BORECKÝ

Monika Sechovcová si za téma bakalářské práce zvolila rozbor uměleckých postupů v Hrabalových čtyřech dílech, a sice v povídce *Jarmilka*, v povídkovém cyklu *Inzerát na dům, ve kterém už nechci bydlet*, novele *Příliš hlučná samota* a manželské trilogii *Svatby v domě*. Analýzou vybraných postupů chce autorka ukázat, v čem tkví umělecká účinnost Hrabalova díla, čím toto dílo poutá čtenářovu pozornost a narušuje čtenářovo obvyklé vnímání světa (srov. s. 1).

S tímto předsevzetím by se dalo souhlasit za předpokladu, že by autorka tyto postupy rozebrala vskutku vyčerpávajícím způsobem (což je zřejmě nemožné) anebo by zvolila přesvědčivý způsob selekce, tj. uvedla by, proč dává přednost určitým postupům před jinými. V práci samotné se setkáváme jen s analýzou jazykových figur a tropů kategoriálně ukotvených v tradičních normativních poetikách (např. personifikace, synekdocha, paralelismus, střídání slovesných časů atd.), nikoli např. s postupy motivickými či estetickými (M. Sechovcová se sama zmiňuje, že se původně motivickými postupy zabývat chtěla, konkrétně se chystala zaměřit na zobrazení poúnorových událostí v Hrabalových textech. Estetické postupy vůbec nezmiňuje. I když v úvodu slibuje, že se analýzou ukáže, v čem tkví umělecká působnost textů, v dalším sledu textu se ale tomuto problému nevěnuje.). Můžeme proto říct, že v práci dochází k redukci Hrabalových postupů na jazykové tropy. Samotná analýza těchto postupů (jazykových, stylistických, syntaktických) tvoří nejdelší a také nejkvalitnější část práce. Autorka prokazuje výbornou znalost analyzovaných textů, schopnost volit adekvátní příklady, pohybuje se zde s jistotou a nadhledem. Bohužel ale není podepřena teoreticky.

Za hlavní nedostatek práce spatřuji nedůsledně vypracovanou metodu. V úvodu je předesláno, že práce má být inspirována postupy Pražského lingvistického kroužku, hlavně Mukařovským a Jankovičem, to se však autorce nedaří. V metodologické části je výklad strukturalismu (kap. 1.1 a 1.2) ledabylý. Výklad základních pojmů: struktura, znak, synchronie jsou nepřesné a znalost Mukařovského omezená. V potaz by bylo třeba vzít větší množství Mukařovského textů. Autorka navíc tyto proklamované teoretické postupy ani v samotné analýze nevyužije a opírá se pouze o jazykovědné figury a tropy. Jediné co použije je Jankovičův postřeh týkající se používání třech teček, který je jistě podnětný, ale nikoli metodologicky zásadní. Ani slibované sémantické gesto, pojem, kterému tyto dva teoretikové dali význam, není využito.

Z výše uvedených důvodů navrhuji hodnotit bakalářskou práci Moniky Sechovcové „Analýza poetiky vybraných díel Bohumila Hrabal“ známkou **velmi dobře**.

V Praze dne 27. 8. 2013

Mgr. Felix Borecký